

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Ulykkesforsikringsloven har de efter Loven forsikrede Personer Krav paa ved Ulykkestilfælde at oppebære Dagpenge, forsaavidt de paa Grund af Beskadigelsen ikke er i Stand til at genoptage deres Arbejde i væsentlig samme Omfang som før Ulykkestilfældet. Denne Dagpengeydelse, der for Sygekassemedlemmers Vedkommende begynder at løbe fra det Tidspunkt, da Pengehjælp fra Sygekassen ophører — ordentligvis med Udløbet af den 13. Uge efter Ulykkens Indtræden —, og for Ikke-Sygekassemedlemmers Vedkommende fra Begyndelsen af den 14. Uge efter Ulykkestilfældet, udbetales de tilskadekomne af det anerkendte Forsikringssselskab, hos hvilket den tilskadekomnes Arbejdsgiver har tegnet Forsikring til Fyldestgørelse af den Forsikringspligt, der paahviler ham efter Loven. Ydelsen løber i Tilfælde af blivende Invaliditet under Forudsætning af Erhvervsørens vedvarende Forringelse, indtil Arbejderforsikrings-Raadet har truffet Afgørelse om Invaliditets-Erstatningens Fastsættelse, dog i intet Tilfælde i længere Tid end til Aarsdagen efter Ulykkestilfældets Indtræden, medens Dagpengeydelsen i Tilfælde af kun forbigaaende Forringelse af Erhvervsøren ophører, naar den tilskadekomne paany kan genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Grad som tidligere.

Dagpengene udgør $\frac{2}{3}$ af den tilskadekommendes Dagløn, saaledes som denne ifølge Ulykkesforsikringslovens § 41 findes ved at dividere Aarsfortjenesten med 300. Loven sætter imidlertid den yderligere Begrænsning for Dagpengenes Størrelse, at de ikke maa være over 3 Kr. daglig. Denne Begrænsning er fastsat efter et Lønniveau af 1 350 Kr. saaledes, at Personer, hvis Aarsfortjeneste ligger under dette Beløb, har Krav paa ved Ulykkestilfælde at oppebære de fulde to Trediedele af deres Dagløn

$\left(\frac{1350}{300} = 4.50 \times \frac{2}{3} = 3\right)$, medens tilskade-

komne med en Aarsfortjeneste over 1 350 Kr. maa lide Afkortning, idet Dagpengene efter den nugældende Lov ingen Sinde kan overstige 3 Kr. pr. Dag.

Det maa imidlertid erkendes, at Lønninger siden Ulykkesforsikringslovens Vedtagelse er undergaaet en saadan Foran-

dring, at et Lønniveau paa 1 350 Kr. ikke mere er tidssvarende som Maksimumsgrænse, og at Priserne paa Livsfornödenheder er steget i en saadan Grad, at en Dagpengeydelse paa 3 Kr. ikke længere svarer til, hvad man ved Ulykkesforsikringsloven har tilsigtet at yde den tilskadekomne. Arbejderforsikrings-Raadet har derfor i den som Bilag 1 aftrykte Skrivelse anmodet Indenrigsministeriet om at søge gennemført en Ændring i Ulykkesforsikringsloven saaledes, at disse Ydelser forhøjes i rimeligt Forhold til det nuværende Niveau.

Som det vil fremgaa af det af Arbejderforsikrings-Raadet udarbejdede Forslag (Bilag 2), er der imidlertid foruden Forhøjelse af *Dagpengene* foreslaaet *dels* en Forhøjelse af Maksimumsgrænsen for den Aarsløn, der ifølge Ulykkesforsikringsloven danner Grundlaget for *Erstatningsberegningen*, *dels* en Forhøjelse af de i Lovens §§ 50, 54 og 71 fastsatte Grænsebeløb. Det er af Arbejderforsikrings-Raadet foreslaaet, at disse Ændringer i den bestaaende Lovgivning skulde have Gyldighed fra 1. April 1919. Ændringerne har vundet Tilslutning fra alle Sider indenfor Raadets Afdelinger med Undtagelse af Arbejdsgivernes Repræsentanter i Raadets Industriafdeling. I den som Bilag 3 aftrykte Skrivelse af 10. December 1918 har disse to Medlemmer taget Afstand fra, at man saa kort Tid efter Ulykkesforsikringslovens Ikrafttræden foretager saa væsentlige og indgribende Ændringer, som de foreslaaede Forhøjelser af Erstatningssummerne efter disse Medlemmers Anskuelse vil betyde, og som de paagældende Arbejdsgivere ikke anser det for rigtigt at søge gennemført paa det nuværende Tidspunkt. For Dagpengenes Vedkommende er det imidlertid ogsaa af disse Medlemmer erkendt, at Dyrtiden her spiller en særlig Rolle, der nødvendiggør en Forhøjelse af Ulykkesforsikringslovens Ydelser, og Manglen paa Tilslutning til Forslaget er paa dette Punkt alene begrundet i, at de paagældende Medlemmer formener, at Stat og Kommune bør bære Byrden ved de foreslaaede Forhøjelser af Dagpengebeløbene. Indenrigsministeriet kan for sit Vedkommende tiltræde de af Arbejderforsikrings-Raadets saa overvejende Flertal fremsatte Ønsker, idet man ligesom Raadet